

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

فرستنده: جهانگیر محبی

۰۸ می ۲۰۱۱

تذکر فرستنده:

بادرود،

این مطلب کارگری توسط رفقاء در داخل کشور نوشته شده است؛ و از من خواسته اند جهت درج آنرا در اختیار رسانه های مردمی قرار دهم. می دانم که چند روزی از اول ماه می گذشته اما برای طرح مسائل کارگری هیچ وقت دیر نیست. شاد و تندرست باشید.

با سپاس و احترام جهانگیر محبی

اول ماه می – یازدهم اردیبهشت [ثور]-

روز جهانی کارگر گرامی باد

جمعیت دفاع از کودکان کار و خیابان بنا به سنت همه ساله روز جهانی کارگر را گرامی داشته و تلاش می کند در حد توان و ظرفیت خود قدمی بردارد و از بستر پدید آمده در این روز جهت دفاع از مطالبات به حق زحمتکشان نهایت استفاده را ببرد.

کار کودکان پدیده ای منفرد و تک افتاده نیست. کودک کارگر رابینسون کروزئه یا موجودی نیست که در جزیره غارت شدگی و بی حقوقی تک افتاده باشد. پدیده ضد انسانی و دردآور کار کودکان ریشه در مناسبات اجتماعی-اقتصادی موجود دارد و لازمه حیات چنین مناسبات نابرابر و غیر عقلانی است. لذا هر حرکت اجتماعی که بخواهد مسأله کار کودکان را به طور جدی حل و فصل نماید باید همین مناسبات ضد انسانی و سودمحور را هدف قرار داده و پی گیر مطالبات همه جنبش های مرتبط باشد.

ما فعالان لغو کار کودک در جمعیت دفاع از کودکان کار و خیابان از این رو و هم چنین از آن جایی که عمده کودکان کارگر در خانواده های کارگری به دنیا آمده و خود نیز در بدنه سیستم اقتصادی موجود کارگر هستند و خواهند بود، روز جهانی کارگر را متعلق به خود دانسته و منافع جنبش لغو کار کودک را گره خورده و همسو با منافع جنبش های اجتماعی کارگران، زحمتکشان و ستم دیدگان جهان می دانیم. همه تیغ هایی که در سال های گذشته

به پای جنبش کارگری فرورفته جنبش لغو کار کودک را نیز لنگانده و از نفس انداخته است. هر جا فعالان پی گیر و پیشرو حوزه زنان را به بند کشیده اند، جنبش لغو کار کودک درد یکایک این بندها را بر تن خود احساس کرده و نمی توان کوچکترین ضربه ای را یافت که بر پیکر هر یک از این جنبش ها وارد آمده باشد و مدعی شد که این ضربه به جنبش لغو کار کودک بی ارتباط است. چنانچه لوایحی مانند توسعه مشاغل خانگی یا دورکاری، قانون حمایت از خانواده و پروژه حذف سوبسیدها اگر چه در نگاه اول مرتبط با کارگران و زنان هستند اما تاثیر مستقیم و فاجعه باری بر زندگی کودکان، بالخصوص کودکان کار دارند. از این رو ما فعالان جمعیت دفاع از کودکان کار و خیابان ضمن گرامیداشت این مناسبت، با تکیه بر تجربه چند ساله خود در راستای احقاق حقوق به غارت برده شده کودکان کار از فعالان این عرصه دعوت می کنیم تمام همت خود را معطوف به رصد وضعیت جنبش های متعلق به کارگران، زحمتکشان و ستم دیدگان نموده و توان عملی خود را در راه همگرایی هر چه بیشتر این جنبش ها مورد استفاده قرار دهند.

این همگرایی تنها در کلام و حرف نباید باشد. جنبش لغو کار کودک تمامی مطالبات جنبش های کارگران، زحمتکشان و ستم دیدگان را مطالبه خود دانسته و در نبردی پیگیر و مداوم برای دستیابی به یک یک شان توان عملی خود را به کار خواهد بست. چنانچه برای ما فعالان لغو کار کودک، مطالبات اساسی جنبش کارگران که قطعا در همین روز خجسته و از طریق تریبون های ایشان به گوش حاکمیت ها رسانیده خواهد شد مطالباتی اساسی، ارزنده و حیاتی است. ما فعالان لغو کار کودک نیز، خواهان بیمه تأمین اجتماعی فراگیر، بیمه بیکاری، افزایش دستمزد، پایان بازی سیاه قراردادهای سفید امضاء و خلع ید شرکت های پیمانکاری هستیم. ما فعالان لغو کار کودک تمامی مطالبات به حق تشکل های مستقل کارگری را پیش شرط اساسی لغو کار کودک و عین مطالبات جنبش لغو کار کودک می دانیم.

جمعیت دفاع مطالبات محوری جنبش لغو کار کودک را که پیش تر و در مناسبت های دیگر از طریق قطعنامه ها و بیانیه هایش تبیین نموده است، پی خواهد گرفت. بر مبنای وضعیت کنونی جنبش لغو کار کودک، جمعیت دفاع در ادامه این بیانیه تلاش داشته تا بر مسایل روز و خطوط کلی حرکت جنبش دقیق شده و راه های حل برای جلوگیری از جمود و انحراف در جنبش ارائه دهد:

- ما معتقدیم باید در جهت اهداف و مطالبات مشخص حرکت کرد و از کلی گوئی و شعار زدگی پرهیز کرد. اهداف و مطالبات مشخص توانائی این را دارند که فعالان را حول محوری مشخص و یگانه بسیج نموده و نیروی آن ها را بر دستیابی به این اهداف متمرکز نماید.
- نقد و بررسی لحظه به لحظه سرخط ها و مواضع جنبش. انتقاد و انتقاد از خود لازمه حفظ جنبش و فعالان جنبش در خط صحیح و اصولی است و معیار سنجش و مبنای حرکت جنبش باید همواره منافع کودکان باشد، نه سلیقه شخصی طیف های مختلف جنبش.
- استفاده از ظرفیت های اجتماعی موجود. ظرفیت های اجتماعی بسیاری توسط جریانات رفرمیستی در حال هدر شدن است و این جریانات نیروئی را که می تواند موجب تغییر بنیادین و برگشت ناپذیر در زندگی کودکان کار گردد دلخوش تغییر ظاهری در وضعیت یک یا چند کودک تحت پوشش سازمان های آقایان و خانم های ناجی می نماید.
- تمرکز بر سر مسایل اساسی کودکان. آگاه ساختن اکثریت جامعه نسبت به وضعیت کودکان تنها با رسانه ای شدن، تکثیر شدن و بمباران خبری جامعه امکان پذیر است و جنبش نمی تواند تنها با خودش دغدغه هایش را

زمزمه نماید. فعالان لغو کار کودک باید توان خود را مصروف همه گیر کردن دغدغه کار کودکان نموده و بنگاه های خبری و گلوگاه های رسانه ای را قبضه نمایند.

- حمله به کیش شخصیت، دیگر ستیزی و سازش گری. سایه سنگین بسیاری از پدرخواندگان جنبش موجب گشته راهکارهایی پوسیده، رفرمیستی و مبتنی بر منافع فردی بر شانه جنبش سنگینی نمایند. سازمان هایی که به جای این که به نام خود خوانده شوند، به نام پدرخواندگان شان شناخته می شوند مثالی مناسب از این موارد هستند. دیگر ستیزی بیماری شایع میان فعالان جنبش گردیده است و هر سازمانی خود را تنها نماینده حقوق کودکان دانسته و نمی تواند حضور سازمان های دیگر را تحمل نماید. ریشه کن نشدن این بیماری جنبش را به جای فعالیت اثباتی به سمت نفی مداوم دیگران کشانده و موجب خواهد شد سازمان ها به جای مبارزه برای لغو کار کودکان با یکدیگر مبارزه نمایند. سازشگری که یکی از اشکال منفعت طلبی است کار را به جایی رسانیده که پاره ای از سازمان ها با مشوقان، مبلغان و ذی نفعان کار کودکان یا با سازمان هایی که به لحاظ ماهیتی برای سرکوب هر حرکت اساسی در جهت بهبود، شکل گرفته اند به جشن و پایکوبی مشترک پرداخته و سود حاصله از دزدیدن کودکی کودکان را با یکدیگر قسمت می نمایند. صفرهای سرسام آور بودجه های تصویب شده برای عروسک گردانی حل آسیب های اجتماعی اراده بسیاری از سازمان ها را سست کرده و موجب می شود تا به اشکال عجیبی از سازش تن دهند. ادامه این وضعیت جنبش را که در حال حاضر و با توجه به فشار و سرکوب بیرونی تنها نفس می کشد از همین علامت حیاتی نیز محروم نموده و از خط خود به کلی خارج خواهد ساخت.

- پرهیز از ویتترین سازی و عملکرد خیریه ای. ویتترین هایی که یک تا چند صد کودک کار حمام گرفته و خندان در آن به نمایش گذاشته می شوند بیش از آن که کمکی به کودکان کار باشد، نقش مسکنی را ایفا می کند که با هزینه کم بهشت، وجدان آرام و خواب راحت را برای فعالان ویتترین به ارمغان می آورد و مسئولیت همین تعداد از کودکان را نیز از شانه حاکمیت بر می دارد. این ویتترین های خوش آب و رنگ، علاوه بر این که کمکی به لغو کار کودکان به عنوان یک کل نمی نمایند برای کودکان تحت پوشش خود نیز قادر به انجام کار چندانی نیستند چرا که تغییر در وضعیت این کودکان بدون تغییر در مناسبات مادی و عینیت زندگی شان علاوه بر این که امکان پذیر نیست پارادوکسیکال و ویران کننده است. **خیریه ها در عمل چون چرخ پنجم ماشین دولت عمل کرده و خود واضح است که نخواهند توانست راهی بگشایند.**

- حمله به حاشیه های بی حد و حصری که گریبان جنبش را گرفته است. سلطه حاشیه های حاصل از مسایل و منافع شخصی یا گروهی و شبکه های قدرتی که در همین حاشیه ها قابلیت حیات دارند بر متن مسأله لغو کار کودک جنبش را تضعیف نموده و موجب می شود جنبش نتواند مسیر خود را، آن گونه که باید انتخاب نماید.

به امید جهانی شایسته کودکان

جهانی بدون استثمار انسان

۱ می ۲۰۱۱ - یازدهم اردیبهشت [ثور] ۱۳۹۰

جمعیت دفاع از کودکان کار و خیابان